

*Gældende formulering.***§ 171.**

Stk. 3. I indenrigsfart kan bortfragteren ikke tage andet forbehold om indskrænkning i sit ansvar end, at erstatningen ikke skal kunne overstige 20.000 kr. Under forudsætning af gensidighed kan kongen udvide denne bestemmelse til også at gælde fart mellem Danmark og andre stater.

§ 172. For så vidt angår rejsegods, der overgives i bortfragterens varetægt, får bestemmelserne i §§ 91-93 og §§ 118-123 tilsvarende anvendelse.

Forslaget.

den for, at skaden skyldes fejl eller forsømmelse af bortfragteren selv eller nogen, han svarer for. Er skaden indtruffet ved eller i forbindelse med forlis, sammenstød, grundstødning, eksplosion eller brand, har dog bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke er udvist fejl eller forsømmelse.

Stk. 3. For tab af eller skade på håndbagage gælder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende. For tab af eller skade på andet rejsegods har bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke er udvist fejl eller forsømmelse.

Stk. 4. For tab som følge af forsinkelse, har bortfragteren bevisbyrden for, at tabet ikke skyldes fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for.

§ 192. Bortfragterens ansvar skal ikke overstige 700.000 francs for hver passager som dør eller kommer til skade. Ansvar for forsinkelse i forbindelse med befordringen af passagerer kan ikke overstige 16.000 francs.

Stk. 2. Bortfragterens ansvar for tab som følge af at rejsegods er gået tabt, er blevet beskadiget eller forsinket, kan ikke overstige:

- 1) 10.000 franc pr. passager for håndbagage, som ikke medføres i eller på et medfølgende køretøj,
- 2) 50.000 francs pr. køretøj for tab af eller skade på køretøjet samt den håndbagage, som medføres i eller på køretøjet, og
- 3) 16.000 francs pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods.

Stk. 3. For så vidt angår tab af eller skade på rejsegods som nævnt i stk. 2, nr. 1 gælder begrænsningsbeløbet for hver enkelt hændelse og ellers for hver enkelt rejse.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser for erstatningens størrelse omfatter ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 5. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Omregning til dansk mønt sker efter kursen på betalingsdagen.

Stk. 6. Ved udtrykkelig aftale mellem passageren og befragteren kan der fastsættes en højere ansvarsgrænse, end den i stk. 1 og 2 anførte.